

شماره ۳۹۰۴۵/ت ۶۸۳

وزارت نیرو

۱۳۸۷/۱/۱۰

وزیران عضو کمیسیون امور زیربنایی، صنعت و محیط زیست در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۴ بنا به پیشنهاد شماره ۸۲۰۷۲/۳۰/۱۰۰ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۲۲ وزارت نیرو و به استناد «ب» تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور و با رعایت تصویبنامه شماره ۱۶۴۰/ت ۳۷۳ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰، آیین‌نامه اجرایی بند یادشده را به شرح زیر تصویب نمودند:

آیین‌نامه اجرایی بند «ب» تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - سرمایه گذار: متقاضیان بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی.
ب - سرمایه پذیر: شرکتی که مالکیت تأسیسات خریداری و یا احداث شده به آن شرکت منتقل می‌شود.

ج - بهره بردار: شرکتی که مسئولیت بهره‌برداری از تأسیسات خریداری و یا احداث شده را بر عهده خواهدداشت.

د - شرکت مادر تخصصی: شرکت‌های توانیر، ساتکاب، مدیریت منابع آب.

ماده ۲- به منظور تحقق اهداف بند «ب» تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور و فراهم نمودن امکان قابلیت‌واگذاری طرح‌ها و پروژه‌های صنعت برق و بسترسازی جهت تشویق، فعالیت و مشارکت بخش غیردولتی در احداث یا خرید نیروگاه‌ها و در راستای اجرایی کردن سیاست‌های اصل (۴۴) قانون اساسی به وزارت نیرو اجازه داده می‌شود به منظور تأمین منابع مالی برای احداث یا خرید نیروگاه‌ها، پیمانکاران، شرکت‌ها، سازندگان و اشخاص حقیقی را جهت استفاده از تسهیلات موضوع جزء (۱) بند «ب» تبصره (۴) به هیئت امنای حساب ذخیره ارزی معرفی نمایند تا پس از بررسی توجیه فنی، اقتصادی و زیست محیطی طرح، نسبت به پرداخت وام از طریق بانک‌های عامل اقدام نماید. وام‌های دریافتی پس از بهره‌برداری از طرح و از محل فروش برق تولیدی به صورت ریالی که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قابل تبدیل به ارز خواهدبود، بازپرداخت خواهدشد.

تبصره ۱- حسب درخواست بانک عامل، شرکت مادر تخصصی مربوط در قالب قرارداد فی‌مابین سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر بازپرداخت تسهیلات را از محل درآمد حاصل از فروش برق تولیدی نیروگاه به بانک عامل با حق دسترسی به حساب‌های شرکت سرمایه‌پذیر و یا بهره‌بردار تضمین می‌نماید.

تبصره ۲- حداکثر تسهیلات اعطایی به هر شرکت سرمایه‌گذار تا پنجاه درصد (۵۰٪) هزینه موردنیاز احداث یا خرید نیروگاه خواهدبود.

ماده ۳- شرکت توانیر کلیه طرح‌های اجرایی بخش خصوصی در قالب پروژه‌های کاهش تلفات شبکه‌های انتقال و توزیع و افزایش راندمان مصرف سوخت نیروگاه‌ها را دریافت و بررسی می‌نماید.

تبصره - شرکت توانیر مجاز است در صورت صلاحدید رأساً به معرفی برخی مناطق به عنوان مناطق دارای اولویت و خاص اقدام نماید.

ماده ۴- شرکت توانیر موظف است پس از دریافت طرح‌ها ظرف مدت بیست روز نسبت به تأیید یا رد توجیه فنی - اقتصادی و یا اولویت اجرای طرح‌های ارایه شده اقدام نماید.
تبصره - در بررسی‌های اقتصادی، دوره بازگشت سرمایه نباید از مجموع دوره جذب و تنفس و بازپرداخت تسهیلات بیشتر باشد.

ماده ۵- در صورت تأیید طرح، شرکت توانیر پس از عقد قرارداد، شرکت سرمایه‌گذار را جهت استفاده از تسهیلات موضوع جزء (۲) بند «ب» تبصره (۴) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور، به بانک عامل معرفی می‌نماید.

تبصره - چنانچه سرمایه‌گذار ظرف مدت دو ماه از معرفی به بانک، موفق به اخذ موافقت بانک‌عامل جهت اعطای تسهیلات نگردد، شرکت توانیر مجاز به تمدید یا ابطال مجوز صادر شده می‌باشد.

ماده ۶- حسب درخواست بانک عامل شرکت توانیر در قالب قرارداد فی‌مابین سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر بازپرداخت تسهیلات را از محل صرفه‌جویی حاصله با حق دسترسی به حساب‌های شرکت سرمایه‌پذیر و یا بهره‌بردار به بانک‌عامل تضمین می‌نماید.

ماده ۷- بازپرداخت سرمایه‌گذاری انجام شده به شرکت سرمایه‌گذار براساس قرارداد فی‌مابین و پس از تأیید اجرای کار توسط شرکت توانیر خواهدبود.

تبصره ۱- پرداخت هر مرحله از مبلغ قرارداد از سوی شرکت توانیر به شرکت سرمایه‌گذار منوط به بازپرداخت اقساط دریافتی از بانک عامل خواهدبود. در صورت عدم انجام تعهدات از سوی شرکت سرمایه‌گذار شرکت توانیر مجاز خواهدبود رأساً از محل مبلغ قرارداد به تسویه اقساط اقدام نماید. مفاد این تبصره باید در متن قرارداد درج شده‌باشد.

تبصره ۲- شرکت توانیر مجاز است بخشی از وظایف خود را به جهت تسهیل در اجرای این آیین‌نامه به شرکت‌های تابعه خود (شرکت بهره‌بردار) واگذار نماید.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۷/۱/۵ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده‌است.

معاون اول رئیس جمهور - پرویز داودی

۱۳۸۷/۱/۱۰

شماره ۳۷۹۱۴/ت ۷۱۸

وزارت امور اقتصادی و دارایی - معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

وزیران عضو کمیسیون اقتصاد در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۵ بنا به پیشنهاد شماره ۵۶/۳۹۰۶/ت ۱۳۴۶ مورخ ۱۳۸۶/۴/۲۴ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد جزء (۳) ماده (۱۲) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۴ - و با رعایت تصویبنامه شماره ۱۶۴۰/ت ۳۷۳ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰، آیین‌نامه اجرایی جزء یادشده را به شرح زیر تصویب نمودند:

آیین‌نامه اجرایی جزء (۳) ماده (۱۲) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت

ماده ۱- به گمرک ایران اجازه داده می‌شود کالاهای وارداتی مجاز را با رعایت قوانین و مقررات مربوط با تعیین مهلت حداکثر یک سال با اخذ ضمانتنامه بانکی، بیمه‌نامه یا نگهداری بخشی از کالا معادل حقوق ورودی به طور قطعی ترخیص کند.

تبصره ۱- کالای وارداتی مجاز کالایی است که طبق قانون مقررات صادرات و واردات (مصوب ۱۳۷۲) و اصلاحات بعدی آن و آیین‌نامه اجرایی مربوط، ورود آن به کشور مجاز شناخته شده است.

تبصره ۲- استفاده از هر نوع وثیقه معتبر دیگری از جانب گمرک ایران برای ترخیص کالاهای وارداتی منوط به تأیید رئیس کل گمرک ایران است.

ماده ۲- بیمه نامه به عنوان تضمین معتبر در صورتی قابل پذیرش است که شرکت‌های بیمه طبق ضوابط مصوب شورای عالی بیمه با هماهنگی قبلی و انعقاد قرارداد با گمرک ایران ضمن صدور بیمه‌نامه، پرداخت حقوق ورودی کالاهای متقاضیان را در سررسید مشخص به نفع گمرک ایران تضمین کنند.

تبصره - گمرک موظف است در قراردادهای منعقدشده با شرکت‌های بیمه‌گر، هزینه تأخیر در پرداخت وجوه تضمین شده توسط شرکت‌های بیمه را براساس مقررات بانکی به صورت شرایط ضمن عقد در نظر بگیرد.

ماده ۳- گمرک ایران می‌تواند با نگهداری بخشی از کالا با ترخیص بقیه آن موافقت نماید، به شرطی که کالاهای نگهداری شده تکافوی حقوق ورودی کالای ترخیص شده و هزینه‌های متعلقه از جمله هزینه نگهداری و فروش کالا را بکند. این تسهیلات صرفاً برای واحدهای تولیدی و شرکت‌های تجاری معتبر به تشخیص گمرک ایران و در مورد کالاهایی است که گمرک فهرست و مشخصات آنها را اعلام می‌نماید.

تبصره ۱- استفاده از تسهیلات این ماده، منوط به پرداخت هزینه‌های متعلقه به کالاهای بایمانده به عنوان وثیقه از قبیل هزینه انبارداری، برای مدتی است که ضمن رعایت ماده (۳۸۹) آیین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی - مصوب ۱۳۵۱ - از سوی گمرک تعیین می‌شود.

تبصره ۲- در مواردی که بخشی از کالا به عنوان وثیقه حقوق ورودی در گمرک نگهداری می‌شود، پروانه گمرکی کالای ترخیص شده تا ایفای تعهدات کامل صاحب کالا نزد گمرک نگهداری می‌شود.

ماده ۴- ترخیص کالاهای وارداتی شرکت‌های موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۳ - طبق تبصره (۲) ماده (۱۴) قانون امور گمرکی - مصوب ۱۳۵۰ - صورت خواهدگرفت.

ماده ۵- در صورت عدم ایفای تعهدات موضوع این آیین‌نامه در خصوص پرداخت حقوق ورودی کالا در مهلت مقرر توسط واردکنندگان، گمرک ایران باید بلافاصله از ارائه تسهیلات گمرکی به صاحب کالا خودداری و از طریق اجرای مواد (۱۴) و (۱۵) قانون امور گمرکی نسبت به پیگیری و وصول حقوق دولت اقدام کند. در صورتی که موضوع، مربوط به ماده (۳) این آیین‌نامه است، گمرک موظف است آن قسمت از کالاهای نگهداری‌شده در گمرک را در موعد مقرر قانونی، متروکه اعلام و در متن اظهارنامه متروکه به سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی میزان بدهی صاحب کالا به دولت را اعلام کند. سازمان مذکور مکلف است در زمان فروش کالاهای ضمن رعایت سایر مقررات، نسبت به کسر بدهی مربوط از حاصل فروش کالاهای متروکه اقدام و پس از واریز مبلغ مذکور به حساب مربوط در خزانه دولت، مراتب را به گمرک ذی‌ربط اعلام کند.

ماده ۶- تعیین مهلت برای ایفای تعهدات مربوط به پرداخت حقوق ورودی تا سقف یک سال، طبق دستورالعملی خواهدبود که حداکثر تا یک ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه از سوی رئیس کل گمرک ایران صادر و ابلاغ می‌شود.